

maa have for Sie, at man ikke maa fordrø en ufrivillig Afstaaelse af Eiendom, naar man ad Frivillighedens Vej kan faae det fornødne Territorium, om det end ligger mindre beqvemt og kræver større Beføstning. Dette er et Princip, der ogsaa er udtalt i vor Lovgivning, in specie i § 2 i Loven af 4de Juli 1850 om Sorbs Afstaaelse til Fattighuse, hvor det hedder, at den Grund, hvis Afstaaelse vilde være Eieren til særdeles Besvær, ikke bør tages, saafremt en anden, om end noget mindre beqvemt Plads er at faae. Jeg vil, som sagt, ikke udtale nogen bestemt Mening derom, men det har kun været min Hensigt at henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at der her virkelig foreligger et meget alvorligt Principsspørgsmaal, om man ikke ved Bestemmelserne i Loven vil gaae den private Mand for nær.

Fenger: Jeg maa ganske tiltræde den Betragtning, der blev fremhævet af den ærede fjerde Taler, at det Punkt, han nævnte, især er et af dem, som fordrer den modneste Undersøgelse. Det er forekommet mig, at de Undersøgelser, man har gjort isorveien, have været temmelig omfattende, og jeg troer, at de Udtryk, hvoraf Ministeriet har betjent sig i Motiverne, maaskee i den Henseende ere mere bestedne, end det egentlig strengt taget havde været fornødent. Der har været foretaget meget grundige Undersøgelser, men hvorvidt man endog blot er kommen til, hvad der kan kaldes en tilstrækkelig Sikkerhed i den Henseende, er heller ikke blevet klart for mig, og derfor skal jeg ligeledes tillade mig at anbefale dette Punkt til en nøiere Undersøgelse.

Med Hensyn til hvad der er fremkommet fra den ærede Talers Side, som først havde Ordet, angaaende den Forsømmelse, der er skeet med Hensyn til Valget af Pladsen, maa jeg være enig med ham i, at der er skeet en virkelig Forsømmelse; men jeg skal dog til de andre Grunde, der ere fremspørte af andre Talere, endnu sige een, som kan undskyldes dette, og det er den, at det maaskee kan være vanskeligt nok, selv om man ogsaa kan forviise sig om, at man kan faae Vand, saa inden man begynder at bygge at forviise sig om, hvormegent Vand man kan faae, naar Taleren er om en Stiftelse

som denne, der behøver saa overordentlig meget Vand, idet det jo ingenlunde altid er let i en kort Tid at skaffe sig den i saa Henseende fornødne Sikkerhed, hvor der er Tale om, at Vandet skal skaffes igennem Brønde. Imidlertid burde vistnok en modnere Undersøgelse være foretaget, end der i den Henseende er skeet. Naar det ærede Medlem imidlertid paa denne Vandmangelgrund har støttet Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet vilde være rigtigt at tiltræde det her foreliggende Lovudkast, og om man ikke i alt Fald skulde overveje, om det ikke vilde være rettest at anlægge Anstalten paa et heelt andet Sted, blandt andet af den Grund, at man ved selve de Forholdsregler, der nu tages, ikke vilde have sørget for, at Anstalten fremtidigt kunde udvides, saa troer jeg dog, at denne Grund i alt Fald ikke er tilstrækkeligt motiveret fra den ærede Talers Side. Jeg skal tillade mig at anføre, hvorfor jeg ikke troer, dette lader sig gøre. Sagen er nemlig den, at en Sindsygeanstalt af den Beskaffenhed, her er Tale om, kun kan have en vis Størrelse, naar den skal kunne administreres af en enkelt Mand. Nu troer jeg, at det er en yderst vigtig Ting for enhver saadan Anstalt, at den administreres af en enkelt Mand, idet den kun hensigtsmæssigt, godt og dygtigt kan administreres af Een, og derfor mener jeg, at man maa gjøre sig Rede for, hvilket Antal Sindsyge en enkelt Mand, som har Administrationen, kan overkomme at have med at gjøre, saaledes at Beskyrelsen bliver forsvarlig. Jeg antager da, at man maa sige, at naar vi gaae saa vidt, at vi sætte et Antal af 400 Syge i et saadant Hospital, saa er det omtrent det Yderste, hvortil man vil kunne gaae. Dersom der altsaa her i Landet skulde blive Trang til endnu mere Forsyning med Helbredelsesanstalter for Sindsyge, end vi ville faae, naar denne Anstalt tiligemed Vidstrup blive fuldbendte, saa maa man ikke tænke paa at skaffe den yderligere Plads, man kunde behøve, igennem en Udvidelse af disse Anstalter, men man maa tænke paa at anlægge nye. — Naar det ærede Medlem dernæst ogsaa har opkastet det Spørgsmaal, om det dog ikke maaskee vilde være hensigtsmæssigt allerede nu, istedetfor at udvide den be-